

Svar (10/5 89):

Sundhedsministeren (Elsebeth Kock-Petersen):

Hvis en patient ikke kan opnå den nødvendige behandling i eget amt og den nødvendige ekspertise findes i et andet amt, er bopælsamtet efter sygehusloven forpligtet til at henvise patienten til behandling i det fremmede amt og betale omkostningerne ved behandlingen.

Patienten har mulighed for at klage til eget amtsråd (sygehusudvalg) over et afslag på et ønske om behandling i et fremmed amt. Til brug for amtets vurdering kan amtet forelægge sagen for Sundhedsstyrelsen, som kan afgive en lægefaglig udtalelse af vejledende karakter. Amtet har den endelige kompetence til at afgøre spørgsmålet.

I begrundelsen for det stillede spørgsmål henvises til to konkrete sager. Jeg har bedt Sundhedsstyrelsen om at undersøge, om der er tale om tilfælde, hvor amtet – af lægelige grunde – må anses for forpligtet til at sende patienterne til behandling i et fremmed amt.

Spm. nr. S 819

Til *sundhedsministeren* (3/5 89) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Har ministeren pålagt Statens Seruminstitut og Rigshospitalet at ophøre med manuel registrering af HIV-smittede og i bekræftende fald fra hvilken dato?«

Begrundelse

Spørgeren henviser til ministerens svar på spørgsmål nr. S 796. Det er naturligvis af almen interesse at få opklaret, om ministeren har informeret om Folketingets forespørgselsdebat af 20. april 1989 og afstemningsresultatet af denne, da ministeren ellers må medgive, at de berørte institutioner har handlet i god tro, da der efter ministerens besvarelse ikke foreligger noget lovgrundlag, der forbyder at registrere HIV-smittede manuelt.

Svar (9/5 89):

Sundhedsministeren (Elsebeth Kock-Petersen):

Jeg har ikke pålagt Statens Seruminstitut at ophøre med manuel registrering af oplysninger om HIV-smittede. Det, jeg har pålagt, er, at fortsat opbevaring af de oplysninger vedrøren-

de HIV-smittede, som findes i Statens Seruminsti- tuts HIV-register, forudsætter, at oplysningerne skal anonymiseres, det vil sige, at de i givet fald skal opbevares på en sådan måde, at de ikke er personhenførbare. Denne ordning skal i givet fald være gennemført senest den 1. august 1989. Jeg skal i øvrigt henvise til Sundhedsministeriets skrivelse af 1. maj 1989 til Folketingets Sundhedsudvalg vedrørende HIV-registeret på Statens Seruminstitut.

Jeg har heller ikke pålagt Rigshospitalet at ophøre med registrering af HIV-smittede. Rigshospitalets direktion har imidlertid den 17. april 1989 truffet beslutning om, at screeningsundersøgelse for HIV-infektion fremover foretages uden personidentifikation, det vil sige, at undersøgelsen foretages noteret på opgivet navn, undersøgelsesdato og klokkeslæt.

Bortfaldet spørgsmål:

Spm. nr. S 839

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Det er meddelt mig, at spørgsmål nr. S 839, der var stillet af Ole Espersen (S) til justitsministeren, den 12/5 1989 er taget tilbage af spørgeren. Spørgsmålet, der dermed er bortfaldet, var sålydende:

Til *justitsministeren* (11/5 89) af:

Ole Espersen (S):

»Vil ministeren oplyse, i hvilket omfang den siden 1984 gennemførte udvidelse af politistyrken er kompletteret med en styrkelse af det sagsbehandlende kontorpersonele, jf. herved Folketingets beslutning af 25. maj 1984?«

Begrundelse

Den nævnte beslutning var resultatet af forhandlingerne mellem bl.a. Socialdemokratiet og den daværende regering, og spørgeren går ud fra, at regeringen er enig i, at aftalen fortsat er gældende.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 83:

Forslag til folketingsbeslutning om stop for yderligere flygtningbevillinger.

Af Behnke (FP) m.fl.
(Fremsat 11/5 89).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (H. P. Clausen):

Det aktstykke fra Justitsministeriet, som vi skal diskutere her, var jo det aktstykke, som var fremsendt til Finansudvalget, og som indebærer i det væsentlige en nødvendig justering af de løbende bevillinger til underhold, og det vil sige også indkvartering, af personer, der har søgt om asyl i Danmark.

Denne indkvartering sker på asylcentre, som drives af Dansk Røde Kors, og derefter bliver udgiften refunderet af Justitsministeriet.

På finansloven for 1989 er der foreløbig kun afsat et mindre beløb til dette formål, nemlig ca. 26 mio. kr., idet man som sædvanlig har forudsat, at udgifter derudover bliver overført fra flygtningereserven – den flygtningereserve, som finansministeren har på sit budget netop til på et senere tidspunkt at overføre til den brug, der skal gøres af den til de formål, jeg her har nævnt.

Der er altså ikke, som det er anført i bemærkningerne til beslutningsforslaget, tale om en egentlig forhøjelse af de løbende udgifter, men om en teknisk justering af Justitsministeriets bevilling, således som det normalt forekommer.

Derudover søges der ifølge Justitsministeriets aktstykke om en bevillingsmæssig tilslutning til iværksættelse af to nye initiativer, der begge skal medvirke til en mere sammenhængende og humanitær modtagelse af asylansøgere.

Der er for det første tale om etablering af en særlig institution for asylansøgere, som frihedsberøves i medfør af udlændingeloven.

Det drejer sig i praksis om tilfælde, hvor man ikke umiddelbart kan konstatere den pågældendes identitet eller rejserute, og som det er nævnt i forbindelse med det svar, jeg har givet på et spørgsmål af 11. november 1988 fra Folketingets Retsudvalg, havde på daværende tidspunkt i 1988 ca. 70 personer, som var uidentificerede, været frihedsberøvet, og 86 havde

været frihedsberøvet på grund af ukendt indrejserute.

Ved at etablere en sådan institution undgår man at skulle indkvartere asylansøgere i fængsler og arresthuse, hvor der også er kriminelle indsatte. Den løsning, der er foreslået, indebærer indretning af en bygning i Sandholmlejren til dette formål, og det er en løsning, som er valgt bl.a. for at sikre, at de eksisterende lokaler anvendes bedst muligt, og samtidig er der tale om en økonomisk forsvarlig løsning.

I aktstykket er der endvidere søgt om bevillingsmæssig tilslutning til etablering af en forsøgsordning med hensyn til modtagelse af asylansøgere i Kastrup Lufthavn. Der skal være repræsentanter for Dansk Røde Kors og Direktoratet for Udlændinge i lufthavnen. Dansk Røde Kors kan i den forbindelse yde humanitær bistand til navnlig familier i den periode, hvor de opholder sig i lufthavnen, og repræsentanter for Direktoratet for Udlændinge kan tage stilling til retlige spørgsmål, og det kan bl.a. ske på baggrund af en kontakt til FN's Flygtningehøjkommissariats kontor i Stockholm.

De to nye initiativer, som altså er det eneste nye, der er i aktstykket i forhold til den sædvanlige praksis, er bl.a. fremsat på baggrund af indgående drøftelser i Retsudvalget om, hvordan man skulle tilrettelægge disse ting, og derfor kan jeg selvsagt ikke tilslutte mig Fremskridtspartiets beslutningsforslag.

Socialministeren (Aase Olesen):

Heller ikke jeg kan tilslutte mig Fremskridtspartiets forslag. Inden for det sociale område drejer det sig om to aktstykker, nemlig nr. 200 om anvendelse af bevilling til en oplysningsindsats på flygtninge- og indvandrerområdet og nr. 203 om at give Flygtningehjælpen adgang til at udføre indtægtsdækket virksomhed på integrationsområdet.

Når det gælder oplysningsindsatsen, handler aktstykket ikke om at bruge flere penge, end der allerede er bevilget, men alene om, hvordan indsatsen skal tilrettelægges. Bevillingen er jo vedtaget her i salen med et overvældende flertal i forbindelse med de afgørende forhandlinger i december 1988 om finansloven 1989.

Fremskridtspartiet anvender betegnelsen »propagandakampagne«. Jeg forstår ikke, hvordan man kan bruge dette ord om noget, der først og fremmest drejer sig om at lade forskelli-

[Socialministeren]

ge befolkningsgrupper mødes om nogle aktiviteter, som man selv tilrettelægger. Hvordan kan noget, der tilrettelægges decentralt af foreninger, af større eller mindre grupper eller ligefrem af enkeltpersoner, samles under betegnelsen »propagandakampagne«?

Det drejer sig først og fremmest om informations- og undervisningsmateriale, som skal fremstilles, og som skal understøtte det lokale arbejde. Det kunne f.eks. være materiale om fremmedes baggrund og kultur, men det kunne også være noget om vores eget samfund, hvordan vores sprog og kultur har udviklet sig igennem tiden med påvirkninger fra fremmede lande, ligesom vi vel også selv har påvirket andre lande.

Det, det drejer sig om, er at øge flygtninges, indvandreres og danskeres kendskab til hinanden på tværs af kulturelle forskelle og dermed skabe større interesse for de forhold, andre folk lever under. Den bedste måde at nedbryde fejlagtige opfattelser om hinanden på er nu engang de personlige kontakter.

At hjælpe et folkeligt engagement i dette arbejde kan ikke kaldes propaganda. Jeg tror, der er bred enighed i befolkningen om, at oplysning er sundt og godt, og at det er et af de vigtigste fundamentet i samfundet. Oplysningsindsatsen på 10 mio. kr. er et værdigt udtryk for et kultursamfund, som erkender et problem, og som forsøger at løse det på en fornuftig måde.

Når vi derudover ønsker at give Flygtningehjælpen adgang til at udføre indtægtsdækket virksomhed på integrationsområdet, er det, fordi vi og kommunerne mener, at der her er nogle behov, som med fordel kan dækkes af Flygtningehjælpen.

Konsulentvirksomheden sigter i første række på at kunne bistå kommuner med at løse opgaver, der har tilknytning til tværkulturelle forskelle. Den kan også bruges i integrationsprojekter, der går på tværs af den nuværende integrationsperiodes 18-måneders-grænse. På længere sigt kan dette måske føre til, at der bliver en mere glidende overgang fra Flygtningehjælpen til kommunerne – noget, der kan føre til en bedre ressourceudnyttelse.

Kursusvirksomheden retter sig mod såvel offentlige som private institutioner, der i det daglige arbejde beskæftiger sig med flygtninge. Der er andre, som udbyder lignende kurser, men hvis Flygtningehjælpen i kraft af sine man-

gårige erfaringer har noget særligt at byde på – og det tror jeg at man har – er det samfundsmæssigt en fordel, at den får mulighed for det. Konkurrencen skal nok sørge for, at denne virksomhed får det omfang, den fortjener, hverken mere eller mindre.

I bemærkningerne til forslaget påstår Fremskridtspartiet, at der finder et frådseri sted i kommunerne i forbindelse med den hjælp, der ydes til flygtninge. Dertil vil jeg blot endnu en gang gentage, at udgifter til flygtninge afholdes efter gældende lovgivning. Således modtager flygtninge bistand til underhold efter bistandslovens helt almindelige regler. De kommunale regnskaber, herunder udgifterne i henhold til bistandsloven, bliver revideret af den kommunale revision efter bestemmelserne herom i den kommunale styrelseslov.

Denne revision omfatter også en kritisk økonomisk revision. På grund af de senere års stigende flygtningeudgifter har Socialministeriet bedt kommunernes revisionsafdeling være særlig opmærksom på dette område.

Erik B. Smith (S):

Bestlutningsforslaget omhandler nogle bevilningsansøgninger i Finansudvalget vedrørende flygtninge og indvandrere, og i Finansudvalget har et flertal haft lejlighed til at tilkendegive, at det støtter ansøgningerne, men Fremskridtspartiet har benyttet sig af sin ret til at kræve sagen debatteret i Folketinget, hvilket formentlig er for at få lejlighed til at lufte synspunkter vedrørende indvandrere og flygtninge.

Disse synspunkter er Socialdemokratiet inderligt imod, og vi ønsker bestemt ikke at give Fremskridtspartiet lejlighed til at lufte dem yderligere. Så jeg skal nøjes med at sige, at vi støtter finansudvalgsansøgningerne, og at vi er imod beslutningsforslaget.

Aagaard (KF):

På vegne af hr. Collet, som desværre ikke kan være til stede i dag, skal jeg fremsætte følgende bemærkninger:

Fremskridtspartiets forslag er udtryk for en ulogisk fremgangsmåde i tilrettelæggelsen af partiets flygtningepolitik. Hvis man ønsker færre flygtninge, er den lige vej et beslutningsforslag eller en forespørgsel i Folketinget med det formål at få truffet en politisk beslutning herom.

[Aagaard]

At stoppe bevillingerne til flygtninge, som allerede er her i landet, kan kun skabe problemer. Det ville nemlig få uheldige konsekvenser for både flygtningene og det danske samfund. Formålet med aktstykkerne er at sikre, at flygtningene indsluses bedst muligt i det danske samfund, så vi undgår de ghettoområder og borgerlige uroligheder, man har oplevet i en lang række andre lande.

I øvrigt synes jeg, der er grund til at gøre opmærksom på, at den flygtningelov, som daværende justitsminister Erik Ninn-Hansen fik gennemført i 1986, har medført et meget stort fald i antallet af asylansøgere her i landet. Den merbevilling, som Fremskridtspartiet påpeger, er i virkeligheden en mindrebevilling. Den bevillingsmæssige praksis på dette område har nemlig været, at der bevilges bagud, når man ved, hvorledes det er gået med antallet af asylansøgere. Så merbevillingen er kun teknisk set en merbevilling.

Med disse bemærkninger skal vi afvise forslaget, og jeg har lovet på CD's vegne at gøre det samme.

(Kort bemærkning).

Poulsgaard (FP):

Der må have indsneget sig en fejl i hr. Aagaards manuskript. Hvis jeg hørte rigtigt, så sagde hr. Aagaard »indsluse flygtningene på bedst mulig måde«. Jamen er det så ikke indvandrere, vi taler om? Flygtninge skal vel ikke »indsluses«; flygtninge skal vel tilbage så hurtigt som muligt igen. Det må være hele formålet med det. De skal vel ikke integreres i det danske samfund, for så er de ikke flygtninge, men indvandrere.

Socialministeren stod her og sagde, at det var kulturelt at bevilge 10 mio. kr. til flygtningeoplysning: Jamen prøv at spørge pensionisterne, om de synes, det er vældig kulturelt, at man skærer ned i deres pensioner, mens man giver fremmede mennesker, der ikke har ydet det mindste til det danske samfund, de penge. Jeg tror ikke, socialministeren vil få medhold ret mange steder.

Ingerlise Koefoed (SF):

Det beslutningsforslag, som Fremskridtspartiet her har fremsat, er efter SF's mening fuldstændig overflødig, og det ved Fremskridtspartiet også godt. Man ved godt, at der ikke er

flertal i Finansudvalget for at få aflyst bevillingerne. Man ved godt, at der ikke er flertal her i salen for at få aflyst bevillingerne, og man ved også godt, hvis man tænker sig om, at f.eks. de 10 mio. kr., som er bevilget til en oplysningskampagne om flygtninge og indvandrere, fremgik af et ændringsforslag til finansloven og altså er vedtaget, også det, med et flertal her i Folketinget.

Dette forslag har ét formål, og det er at luften Fremskridtspartiets – for at sige det med et mildt ord – allergi over for flygtninge og indvandrere og for at lave propaganda for Fremskridtspartiets inhumane holdning. Vi kan naturligvis ikke andet end at afvise det.

Mejdahl (V):

Da Venstres ordfører i denne sag, hr. Skrum-sager Skau, er forhindret i at være til stede, skal jeg give udtryk for Venstres synspunkter.

Fremskridtspartiet vil med beslutningsforslaget opfordre Folketinget til at trække tre aktstykker tilbage fra Finansudvalget. De beløb, som de tre aktstykker omhandler, har der vist sig et flertal for her i salen ved en tidligere lejlighed, og jeg føler derfor, at Fremskridtspartiet her vil benytte lejligheden til at få en debat om flygtninge, og det vil jeg ikke bidrage til.

I Venstre vil vi afvise Fremskridtspartiets beslutningsforslag, og jeg er blevet bedt om af hr. Kofod-Svendsen, da han er forhindret i at være her, om også at afvise for Kristeligt Folkeparti. Jeg er helt tryk ved den behandling, vore repræsentanter giver disse sager i Finansudvalget.

Kirsten Lee (RV):

I Det Radikale Venstre kunne vi ikke drømme om at tilslutte os dette beslutningsforslag fra Fremskridtspartiet. Vi tilslutter os de aktstykker, der er fremlagt af socialministeren og justitsministeren, og som vedrører bevillinger til flygtninge. Vi vil gerne være med til at sikre, at dette beslutningsforslag får en lynhurtig udvalgsbehandling, så vi hurtigt kan stemme imod det.

Behnke (FP):

Jeg skal ikke trætte Folketinget med at takke for de tilkendegivelser, der er kommet. I fremskridtsgruppen havde vi selvfølgelig på forhånd gjort os den overvejelse, om det overhovedet var muligt at få bragt en mindste gran af

[Behnke]

forståelse hos de andre partier i Folketinget for, hvor alvorligt dette her rent faktisk er, og hele baggrunden for at have bragt det ned i folketingsalen er, som tilkendegivet tidligere både fra undertegnede og fra andre fremskridtsordførere, at vi ikke mener, flygtningebestillinger skal ydes bag lukkede døre i Finansudvalget. Det skal foregå her i folketingsalen, hvor den samlede befolkning har mulighed for at følge med i, hvad der egentlig foregår.

For at give et indtryk af de tre bevillinger, de tre aktstykker, som vi anmoder Folketinget om at vedtage at de pågældende ministre skal trække tilbage, og for at give et indblik i, at det ikke bare er en smule penge, der skal bevilges i dette tilfælde, kunne jeg godt tænke mig ganske kort at minde om, at alene det integrationsarbejde, der foregår – altså den 18 måneders integrationstid, der er for personer, som ønsker at få asylstatus i Danmark – er noget, der årlig koster det danske samfund over 2 mia. kr.

Dertil kommer, at når integrationstiden er forbi, hænger vi på disse personer, idet mange af dem skal bo her i mange år, mange af dem skal i den tid have social bistand, de skal have arbejdsløshedsunderstøttelse, og de skal have deres familie transporteret herop, også for den danske stats regning. Der er en stor administration af alt det her, hvor man bl.a. har store problemer med sprogforskelle, hvilket gør, at administrationen er ekstra dyr. Der er institutioner, der er hele sundhedssektoren, hele boligsektoren, skolerne osv. Alle steder koster disse mennesker ekstra dyrt, eftersom de ikke er i stand til at forstå og kommunikere på det danske sprog.

Foretager man en samlet tælling af alt, hvad der foregår i det danske samfund til fordel for ikke-danske statsborgere, viser det sig, at det er noget, der belaster de samlede danske skatteydere med over 13 mia. kr. om året.

Så kan det da godt være, at der er ordførere fra andre partier, der kalder Fremskridtspartiet for inhumant, men set i lyset af, at vi netop i denne folketingsal i morgen skal diskutere et forslag om, at ydelserne til de danske pensionister skal sættes ned, synes vi ærlig talt, at de udtalelser er uforskammede over for den danske befolkning. Det er den danske pensionist, der igennem et langt arbejdsliv har betalt skatter og har været med til at finansiere det danske samfund, og takken er altså, at man er parat til at

nedsætte ydelserne til pensionisterne, mens man her i Folketinget har et flertal for at yde så meget som over 13 mia. kr. til fremmede statsborgere.

Det er de færreste, der egentlig er klar over, hvad det er for krav, man stiller til kommunerne. Kommunerne blev jo nævnt af socialministeren. Ministeren sagde, at kommunerne ikke frådser, men bare overholder gældende lovgivning. Gældende lovgivning er bl.a., at der skal tilbydes det, der hedder modersmålsundervisning, ude i folkeskolerne.

Ifølge bekendtgørelsen skal der tilbydes al-bansk for jugoslavere, der skal tilbydes arabisk, bantu, engelsk, ivi farsi, persisk farsi, finsk, flamsk for belgiere, fransk, færøsk, græsk, grønlandsk, hindi, hollandsk, italiensk, islandsk, japansk, kinesisk, luganda, makedonisk, polsk, portugisisk, serbokroatisk, slovakisk, spansk, spansk for latinamerikanere, svensk, tyrkisk, tyrkisk for jugoslavere, tysk, urdu, ungarsk og vietnamesisk.

Det er, hvad reglerne fra Undervisningsministeriet siger at kommunerne skal tilbyde i folkeskolerne, hvis man er så uheldig i en kommune at have en fremmed, der taler et af de sprog. Det koster vores danske samfund enorme summer, og det er penge, som det efter vores mening er aldeles urimeligt at vi giver ud, set i lyset af Danmarks nuværende økonomiske forhold.

Allerede mens aktstykkerne lå i Finansudvalget, blev der stillet et par spørgsmål til socialministeren, specielt vedrørende sagen med de 10 mio. kr. til en oplysningskampagne. Jeg er ikke et øjeblik i tvivl om, at der bliver en mangfoldighed af lokale initiativer.

Når socialministeren påstår, at hvis disse initiativer tages lokalt, får de ikke karakter af propaganda, skal jeg minde ministeren om, at vi i Finansudvalget har fået det svar – bilag 1525 – at de forskellige initiativer skal godkendes centralt. Det vil altså sige, at der sidder en censurkomité i Socialministeriet, som afgør, hvilke projekter der kan få andel i de 10 mio. kr. Så kan det da godt være, at der er mangfoldighed og bredde lokalt, men afgørelsen tages i Socialministeriet. Der holder man filteret for og bestemmer, hvilke projekter der skal nyde godt af pengene.

Hele flygtningesagen har i det sidste halve års tid udelukkende koncentreret sig om den tidligere justitsminister, hr. Erik Ninn-Han-

[Behnke]

sens, dispositioner. De har – efter vores mening desværre – præget den danske flygtningedebat. Men hele debatten om den tidligere justitsminister og specielt tamilerne fra Sri Lanka har specielt på det seneste taget en noget ejendommeligt vending.

I dag behandler Folketingets Finansudvalg aktstykket 235 fra Udenrigsministeriet, hvori man anmoder om, at ulandsbistanden til Sri Lanka genoptages. I aktstykket meddeler udenrigsministeren, at en dansk ambassadør i marts 1989 har besøgt Sri Lanka og konkluderet, at det vil være forsvarligt at genoptage ulandsprojekterne i Sri Lanka, altså det samme område, hvortil vi ikke mener vi kan tillade os at sende de tamiler, der i øjeblikket har flygtningestatus i Danmark. Dem vil vi altså ikke sende tilbage til området, selv om vi ved, at vi nu genoptager vores ulandsbistand.

Spørgsmålet har tidligere været rejst. Hr. Glistrup har i spørgsmål nr. S 748 og S 845 i denne folketingssamling spurgt til forholdene i Sri Lanka. Det har ikke mindst været med udgangspunkt i, at både FN og – som det blev refereret i Berlingske Tidende den 9. april i år – en Sri Lanka-ambassadør havde udtalt, at forholdene nu var tilfredsstillende. Dertil svarede udenrigsministeren, at han ikke mente, ambassadøren havde udtalt sig sådan.

I det blad, der hedder Samspil, som den offentlige sektor udgiver, nr. 3 i 1989, starter man en artikel på side 12 med at skrive, at FN's Højkommissariat for Flygtninge i begyndelsen af april meddelte de danske myndigheder, at man nu på ny tog fat på genbosættelsen af flygtninge, først og fremmest fra Indien, men at man også gjorde sig parat til at tage imod tamiler, som ønskede at vende tilbage fra Vesteuropa.

Se, en sådan melding burde få den nuværende justitsminister til med øjeblikkelig virkning at begynde at sende tamiler tilbage til Sri Lanka. Hvad kan vi forlange af bedre garantier end en sådan udmelding fra FN's Flygtningehøjkommissariat? Hvad er det ellers, der skal til, for at vi er parat til at sende folk tilbage?

Efter Fremskridtspartiets mening burde Folketinget vedtage dette beslutningsforslag og dermed tilkendegive, at målet nu er fuldt. Vi vil ikke længere blive ved at bruge alle de penge på fremmede, der kommer her til landet!

Justitsministeren siger, at der bare er tale om tekniske justeringer. Man skal have flyttet lidt

rundt på tallene inden for finanslovens rammer. Fremskridtspartiet har før spurgt: Hvorfor toner man ikke rent flag, når vi diskuterer finanslov, og opgiver det samlede beløb f.eks. for Justitsministeriet og for Socialministeriet, man forventer at bruge på flygtningeområdet? Hvorfor stiller man det ikke til rådighed med det samme, så man kan fortælle befolkningen, hvor mange penge man rent faktisk er parat til at bruge på flygtninge?

Justitsministeren siger også, at det, der skal foretages i Københavns Lufthavn, er for at gøre situationen mere human, når folk kommer til landet.

Jeg synes ærlig talt, som vi også har skrevet i bemærkningerne, at det er en desavouering af det arbejde, der allerede foregår i lufthavnen. Det arbejde, der foregår, er vel ikke inhuman. Rent faktisk er modtagefaciliteterne i Danmark væsentligt bedre end i mange andre lande.

Derfor skal jeg, når den røde lampe lyser, anbefale, at man igen gør sig nogle overvejelser og kommer til fornuft og vælger at tilslutte sig dette forslag. Det har i hvert fald befolkningens fulde opbakning.

(Kort bemærkning).

Mejdahl (V):

Jeg vil godt sige til Fremskridtspartiets ordfører, hr. Behnke, at skal vi diskutere flygtningepolitik og flygtninges vilkår i Danmark generelt, er Fremskridtspartiets beslutningsforslag ikke et værdigt oplæg at føre en sådan debat på. De korte ordførertaler skal ses i det lys. Det bør Fremskridtspartiets ordfører registrere.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg lyttede til hr. Behnkes opremsning af en lang række sprog. Det var selvfølgelig nemmere, hvis verden bestod af Danmark. Det er vist ikke meget galt, at den danske befolkning udgør 1 promille af verdens befolkning, så det er altså 1 promille af verdens befolkning, der forstår dansk. Det turde derfor være ganske oplagt, at der er brug for, at danskere og andre lærer andre sprog end dansk. Hr. Behnke slog kors for sig ved oplysningen om, at det kostede en frygtelig masse penge. Nu er der jo ikke i den enkelte kommune tale om så mange sprog. Der er tale om nogle enkelte sprog i nogle kommuner og slet ikke om nogen i andre kommuner.

[Arne Melchior]

Jeg vil gerne kort kommentere den økonomiske side af sagen, selv om det ikke skal være nogen hemmelighed, at Centrum-Demokraterne som formentlig samtlige partier undtagen Fremskridtspartiet hellere vil anskue denne sag ud fra en menneskelig, en medmenneskelig, en næstekærlig sammenhæng og dimension. Men jeg skal benytte min korte taletid til den økonomiske betragtning alene og samtidig anmelde min afsky for Fremskridtspartiets fornyede føren sig frem på populistisk og modbydelig leflende manér.

Den økonomiske dimension er efter min mening følgende: Jeg tror ikke, der vil gå ret mange år, før de udgifter, det danske samfund har til f.eks. sprogundervisning, men også i øvrigt til modtagelsen af medmennesker, der har haft den skæbne at blive født andetsteds end i Danmark, altså for manges vedkommende en vanskæbne, vil komme tilbage til vort samfund med rente og rentes rente. Jeg kendte i min ungdom en mand, som var født i Rusland. Han ernærede sig særdeles godt ved at være konsulent for B&W Skibsværft, der i nogle årtier havde russiske ordrer som deres hovedbeskæftigelse og hovedomsætning. De havde brug for denne mand, fordi han kunne russisk og kendte russisk livsstil og traditioner. Han var til umådelig nytte for denne store virksomhed, B&W, og for det danske samfund og for vores økonomiske muligheder.

De flygtninge, vi i de senere år har modtaget, kender sprog, traditioner og kulturer i en stor del af verden, som vi får brug for at handle med, at eksportere til, at købe af og få turister fra. Jeg er ikke i tvivl om, selv om det selvfølgelig ikke gælder dem alle sammen, at mange af dem vil komme til at gøre fortrinlig nytte som rådgivere, som tolke, som sælgere, som guider og på anden måde blive til nytte for danske erhverv, for danske arbejdspladser og for dansk valuta-tjening. Også af den grund – det er altså ikke vor hovedgrund, det har jeg vist allerede klart sagt – er Fremskridtspartiets betragtning hul i hovedet, og ikke engang den økonomiske side af den kan holde.

(Kort bemærkning).

Behnke (FP):

Først var der Venstres ordfører, hr. Mejdahl, der ikke mente, at det, Fremskridtspartiet har præsenteret i dag, er et værdigt oplæg til en

egentlig flygtningedebat. Lad mig minde hr. Mejdahl og partiet Venstre om, at dette jo ikke er det eneste, Fremskridtspartiet har præsenteret på flygtningeområdet. Vi har fremsat sribetvis af forslag, og hver gang er de andre ordførere, blandt andet også Venstres ordfører, bare gået på talerstolen og har sagt: Nej, Fremskridtsparti, det rabler for jer. Det har man sagt hver gang, uanset hvilke forslag der er fremsat af Fremskridtspartiet. Hver eneste gang har man ved meningsmålinger kunnet konstatere, at 60 pct. eller mere af den danske befolkning sympatiserer med Fremskridtspartiets synspunkt, at vi modtager for mange fremmede. Så det er Venstre og hr. Mejdahl, der ikke er i tråd med deres egen vælgerbefolkning.

Hr. Arne Melchior puster sig vældigt op og siger, at udgifter til de folk, der kommer til landet, får vi tilfaldt tilbage, og at erhvervslivet har brug for folk med deres kundskaber. Det har dansk erhvervsliv, men hvis man har brug for den slags medarbejdere, hvorfor skal vi så tage dem herop som flygtninge? Flygtninge er nogle, der midlertidigt skal være i Danmark, indtil forholdene bliver normaliseret dér, hvor de kommer fra. Det er i hvert fald FN's definition på, hvad det vil sige at være flygtning. Hvorfor skulle man så ansætte én, der måske 14 dage efter rejser, når forholdene er blevet normaliseret i Sri Lanka? Dansk erhvervsliv har brug for dygtige medarbejdere, men dem får vi da ikke ved at integrere flygtninge her i landet.

Så mener hr. Arne Melchior, at vi er modbydeligt leflende, og det er med afsky, han ser på, hvordan Fremskridtspartiet debatterer. Ser man på, hvordan folk fra f.eks. Den Danske Forening og fremskridtsfolk i det hele taget – der er også en del af dem, der er medlem dér – bliver behandlet, hvor man kaster maling efter dem og forsøger at ødelægge deres arrangementer, så ved jeg ikke, hvem der er mest afskyelig. Vi er tilhængere af, at der stadig væk skal være en fri og åben debat, hvor alle har mulighed for at få deres meninger bragt til torvs.

(Kort bemærkning).

Poulsgaard (FP):

Vi diskuterer tit Folketingets værdighed. Jeg ved ikke, hvad der er mest værdigt. Vi har en konservativ ordfører, der heroppefra siger, at han holder en tale på De Konservatives og CD's vegne. Derefter er der en fremtrædende

[Poulsgaard]

CD'er, der farer herop og holder en hel tale. All right, det er da tilladt.

Venstre siger, at dette er under Folketingets værdighed. Jeg troede engang, at Venstre var et parti med rod i den danske befolkning. Er hr. Mejdahl klar over, at det, hr. Mejdahl siger, er, at alle de mennesker, der skriver læserbreve i den samlede danske presse, beskæftiger sig med noget, som er under værdighedsmålet, hvis man skal se med Venstres øjne? Det er simpelt hen under Folketingets værdighed, at et stort parti står op og siger tre ord og dermed afviser et forslag. Man har ikke gidet gå ind i realitetsbehandling af det. Det er under Folketingets værdighed. Men jeg forstår da godt, at Venstrefolk og konservative og CD'ere, og hvad der ellers er af fornuftige folk, er i klemme i dette spørgsmål, for man er jo ude af trit med befolkningen. Selv hr. Arne Melchior, hvis tale-gaver jeg faktisk er en stor beundrer af, og som tit er interessant at høre på, er ude af trit.

Nu fik vi så at vide, at vi skulle stille tolke til rådighed. For ca. 100 år siden, hr. Arne Melchior – ja, ikke engang 100, 70–80 år siden – var der tusindvis af danske, der reelt flygtede, for der var fattigdom i Danmark. De tog til USA. De skabte sig en fremtid i USA. Var der nogen derovre, der stod med tolke og bistand? Nej, de havde sig selv eller deres venner at lide på. Hvis der var danskere, der i dag skulle finde på at flygte til Frankrig, eller hvor de skulle tage hen for at finde frihedslande, ville der så blive stillet tolke til rådighed for dem? Selvfølgelig ville der ikke det. Vi påpeger de urimeligheder, der pågår specielt, som hr. Behnke har sagt, når vi snakker om flygtninge.

Vi må blive klar over, hvad vi diskuterer. Diskuterer vi indvandrere, eller diskutere vi flygtninge? Hvis vi diskuterer indvandrere, kan der være lidt fornuft i at sige, at de skal integreres, og at de skal have nogen hjælp, men flygtninge skal opbevares. De skal have en seng at sove i, de skal have lidt mad, og så skal de simpelt hen hjem så hurtigt som muligt. Det kan ikke være rigtigt, når alle andre, der vil have dansk indfødsret, bortset fra nordiske statsborgere, skal have en 7-års-prøvetid, at hvis man har været flygtning i Danmark i 2 år, har man automatisk ret til at blive her, så er man dansk statsborger. Det kan ikke være rigtigt. Og så kan hr. Arne Melchior svinge sig op og sige, at vi er tomme i hovedet, eller hvad hr. Arne Melchior nu ellers fik sagt.

Jeg har skrevet til undervisningsministeren, og jeg har fået svar fra ham. Undervisningsministeren kunne hverken afkræfte eller bekræfte det, jeg fortæller nu. Jeg har ladet mig fortælle, at i en omegnskommune til København var der til en ganske almindelig forældrekonkultation – sådan en aften med forældremøde i klassen – ikke mindre end tre tolke. Hvad skal sådan en tolk have i timen? Har det det mindste med sund fornuft at gøre, hr. Arne Melchior? Hvis hr. Arne Melchior vil påstå, at det har med sund fornuft at gøre, vil jeg gerne meddele, at så har jeg ikke forstand på, hvad der er sund fornuft.

Og så inden hr. Arne Melchior kommer helt op i de store højder om, hvad der har gavnet dansk erhvervsliv: Jeg har ladet mig fortælle, at 90 pct. af de såkaldte flygtninge er arbejdsløse. 90 pct. Der vil gå mange, mange år, før regningen er betalt tilbage til det danske samfund. Hr. Arne Melchior kan holde en tale til, han kan stadig væk ikke overbevise mig, og det bedste af det hele er, at han heller ikke kan overbevise flertallet af den danske befolkning.

Men det da rigtigt, at Folketinget og pressen har vedtaget, at vi skal være venlige over for flygtninge. Selv om man er socialdemokratisk borgmester, hedder Per Madsen og bor i Ishøj, bliver man svinet til, hvis man ikke er med på den galej. Men dette er folkets talerstol, og her skal folkets stemme lyde.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg indrømmer da, at jeg ikke tager ordet for at overbevise hr. Poulsgaard, for det erkender jeg at jeg ikke magter. Det er også rigtigt, at jeg har brugt store ord, men det var altså faktisk hr. Behnke, der lagde ud med at tale om, at Folketinget begik uforskammetheder over for den danske befolkning, og så kræves der vistnok lidt kraftige ord.

Der er ingen, der har kunnet modbevise det, jeg har påstået. Det er selvfølgelig en forudsigelse, at det danske samfund vil få stor økonomisk nytte af de investeringer, som der her er tale om.

Hr. Poulsgaard fortalte, hvad der skete, da danskere tog ud af landet for 70–100 år siden, hvis jeg forstod det rigtigt. Der er faktisk sket nogle ændringer i de sidste 70–100 år, gudske-lov for det. Vi behandler gudske lov ikke hinan-

[Arne Melchior]

den og heller ikke ikkedanske, ikke engang vores børn, på samme måde, som man gjorde for 70 og 100 år siden. Verden er da gået lidt frem, det er vel ikke noget at beklage. Så den sammenligning regner jeg for værdiløs.

Hr. Poulsgaard afslørede, at flygtninge skal opbevares. Må jeg sige til hr. Poulsgaard: Varer er noget, man opbevarer. Mennesker er ikke noget, man lægger på hylder og opbevarer. Det er en tarvelig tankegang, der kan få et folketingsmedlem til at sige, at mennesker bare skal opbevares.

Et enkelt ord til hr. Behnke, der talte om nogle, der kastede med maling. Ja, der blev vist kastet med maling i København i går. Der er ikke nogen melding om, at det ikke var danskfødte mennesker, der kastede med maling i går. Der findes brodné kar i alle lejre, det ved vi. Men jeg vil benytte lejligheden til at gentage, at samtlige undersøgelser har vist, at påstanden om, at de nye danskere – indvandrere eller flygtninge – skulle have en større kriminalitetsprocent, end danskerne selv har, er totalt usand. Derfor synes jeg, at den med malingen var en boomerang og ikke nogen anklage.

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Der er åbenbart ingen grænser for, hvor langt Fremskridtspartiet kan komme omkring i en debat om et aktstykke i Finansudvalget. Men til hr. Poulsgaards bemærkninger om indfødsret vil jeg lige sige, at jeg ikke ved, hvor stærke ord man må bruge, men det er i hvert fald en lodret usandhed, at flygtninge skulle blive danske statsborgere efter 2 år, hvor andre må vente 7 år. Det passer simpelt hen ikke. Desuden antyder hr. Poulsgaard, at nogle automatisk bliver danske statsborgere. Det bliver ingen automatisk. Hver eneste, der skal være dansk statsborger, bliver det ifølge en lov vedtaget i Folketinget, og hver eneste sag behandles.

(Kort bemærkning).

Behnke (FP):

Først til fru Else Theill Sørensen: Det, der er tale om, er, at hvis man er flygtning i Danmark og har opholdt sig her i 2 år, glider man nærmest over til at have status af indvandr. Så behøver man ikke længere at rejse hjem, selv om der bliver nok så fredeligt dér, hvor man kom-

mer fra. Så har man løst billet og kan frit benytte sig af de danske sociale kasser og kan frit bo i Danmark uden hensyntagen til, om forholdene i f.eks. Sri Lanka er nok så fredelige.

Men ellers var det mest hr. Arne Melchior. Når jeg taler om, at nogle kaster med maling, var det bestemt ikke hensigten at mistænkeliggøre flygtningene eller andre indvandrere. Der var tale om, at når en organisation som f.eks. Den Danske Forening forsøger på fredelig vis at afholde møder, hvor man seriøst vil diskutere problemer med flygtninge i Danmark, bliver disse møder terroriseret. Jeg er ligeglad med, hvem der gør det, men hr. Arne Melchior har sikkert ret i, at hovedparten af dem, der er med til at terrorisere de møder, med til at forhindre deres afholdelse, med til at skræmme kommunalbestyrelser til at nægte, at lokaler kan benyttes, med til at skræmme restauratører, så de ikke tør stille lokaler til rådighed osv., såmænd er danske statsborgere. Det er ærlig talt ikke udtryk for, at man har en fri og åben debat om disse problemer, når den form for meningsterror finder sted, og vi vil meget gerne vende os mod den alt det, vi overhovedet kan. Hvis vi skal have et frit og åbent samfund, kræver det respekt for hinanden, altså også respekt for, hvad f.eks. en fremskridtsmand eller en hr. Søren Krarup mener. Man kan være enig, eller man kan være uenig, men alle skal have lov til at give udtryk for, hvor de står.

Så mente hr. Arne Melchior, at verden er gået lidt frem de sidste 70–80–90 år. Det er da også korrekt. Men på ét punkt er den ikke gået særlig meget frem. Hvis hr. Arne Melchior som dansk statsborger rejser ud i den store verden, vil hr. Arne Melchior opdage, at der er ingen steder, hvor man får stillet tolke til rådighed. Der er ingen steder, hvor man får specialundervisning i skolen osv. eller det store, florumvundne tagselvord, vi i Danmark tilbyder folk, der kommer udefra.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Og så tror jeg egentlig, at tiden til at afslutte de korte bemærkninger nu er ved at nærme sig med raske skridt.

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Jeg skal gøre hr. Behnke opmærksom på, at opholdstilladelse og statsborgerskab ikke er

[Else Theill Sørensen]

det samme. Der er mange ting i Fremskridtspartiets udtalelser gennem tiderne, der stærkt tyder på, at mange i Fremskridtspartiet tror det. Men det er ikke det samme!

(Kort bemærkning).

Kirsten Lee (RV):

Det er en umulighed at gendrive de mange ukorrekte påstande, Fremskridtspartiet fremfører i dag, men lad os dog lige slå fast, at Danmark er bundet af internationale forpligtelser. Vi kan ikke sende flygtninge hjem mod deres vilje, hvis vi skal opfylde FN-konventionen. Det samme gælder tolkebistand. Vi følger derfor også de FN-anbefalinger, der siger, at man skal yde tolkebistand til flygtninge.

(Kort bemærkning).

Poulsaard (FP):

Til fru Else Theill Sørensen først.

Jeg sidder i Nordisk Råd. Vi havde en konference for nylig, jeg tror, det var i Helsingfors, om flygtninges frivillige tilbagevenden. Der blev det helt klart sagt, at det for en flygtning, der havde været i landet 2 år, var frivilligt, om han eller hun ønskede at vende tilbage. Derfor siger jeg, at de næsten automatisk har fået dansk statsborgerskab efter 2 år.

Til hr. Arne Melchior: Jeg sagde opbevaring, hr. Arne Melchior, og det mener jeg. Hvis jeg var flygtning og man ville skyde mig eller hugge hovedet af mig eller hænge mig eller gøre noget andet grimt ved mig og jeg kom ud af landet, ville jeg være lykkelig for at få stillet seng til rådighed, at få tøj på kroppen og lidt mad at leve af.

Jeg vil spørge hr. Arne Melchior, om hr. Arne Melchior ikke mener, at Danmark var et humanitært land 1945-48. Hvordan behandlede vi da vore naboer, tyskerne, hr. Arne Melchior? Hvordan behandlede vi den halve million tyskere, der var her 1945-48? Blev de ikke interneret bag pigtråd? Fik de ikke gulerødder, kartofler, grønkål og det, der ingenting koster at fremavle? Dem opbevarede vi i indtil 3 år. Det var vore naboer, de var virkelig i nød. Nu kommer flygtninge i flyvemaskine på 1. classes billet herop og tager af tagselvbordet.

Vi er nogle stadiger, der ikke vil være med til det, og jeg vil stadig væk fastholde, at en flygtning skal opbevares. Men der er forskel på, om

vi snakker om flygtninge eller indvandrere. Indvandrere skal integreres i det danske samfund. Det er helt klart.

Glistrup (FP):

Desværre udvikler denne debat sig som alle tidligere debatter om emnet. De, der er imod Fremskridtspartiet, kommer bare med almindelig bagvaskelse og injurier og er totalt uden sans for sagligheden.

Helt typisk fru Kirsten Lees indlæg: Hun starter med at sige, at Fremskridtspartiet ikke kommer med noget sagligt. Kan der overhovedet nævnes ét eksempel på det? Alt, hvad Fremskridtspartiet har sagt i denne debat både i dag og ved andre lejligheder, har været korrekt og sagligt. Men fru Kirsten Lee siger så aldeles forkert, at vi skulle være folkeretligt forpligtet til at smide alle disse milliarder ud til disse helt fremmede mennesker, som der er tale om. Vi har ikke skygge af folkeretlig forpligtelse til at gå videre, end Fremskridtspartiet er gået.

På næsten ganske samme måde med fru Else Theill Sørensen, der altså kan klare sig med et juridisk skoleridt ved at sige, at indfødsret er noget, Folketinget godkender for hver enkelt person. Nu har vi altså efterhånden fået 20.000-30.000. Fru Else Theill Sørensens parti og for den sags skyld alle ikke-fremskridtspartier i denne sal har stemt ja hver eneste gang. Man har ikke set ét eneste af disse 20.000 eksemplere, hvor ét eneste af de andre partier om én eneste har ment, at vedkommende ikke skulle have indfødsret. Derfor siger vi, at Folketingets øvrige partier - tilbageskridtspartierne - kun kører én eneste linje, nemlig et gummistempel.

Det er jo, som hr. Poulsaard siger, at med den flygtningelov, som fru Else Theill Sørensen justitsministerpartifælle gennemførte i juni 1983, er situationen den, at efter 2 år har flygtninge reelt dansk indfødsret. Jeg ved godt, de ikke har det formelt, men hvis vi taler realiteter, har fru Else Theill Sørensen drønende uret.

Derimod er det liflig tale indimellem at høre hr. Arne Melchior fortælle om, hvilke fremskridt der er sket i denne verden de sidste 70-80 år. Hr. Arne Melchior nævnte, hvordan forældre behandler deres børn, men ikke, hvordan staten behandler sine skatteydere. Staten behandler sine skatteydere væsentligt værre i dag

[Glistrup]

end for 70–80 år siden. Denne sag drejer sig om, at man sidste år opkrævede 13 mia. kr. i skatter til de fremmede i landet, og det stiger med 1-2 mia. kr. hvert eneste år. Det er den måde, staten behandler sine skatteydere på, og denne sag drejer sig om, at vi dog i hvert tilfælde skal have en vis begrænsning af de 14-15 mia. kr., det bliver i 1989, hvis den hidtidige stigningskurve bliver ved med at fortsætte.

Socialministeren siger, at der slet ikke er tale om, at vi skal ud og lave propaganda. Vi skal bare oplyse om de forhold, befolkningsflertallet er imod. Alle de eksempler, socialministeren kan nævne, har i forvejen mediemonopol. I statens monopolradio, statens monopoljernsyn, kan kun minoritetssynspunkter få lov at komme til udtryk. Det samme gælder for de 10 mio. kr., som nu skal administreres decentralt. Tror man, at hvis Fremskridtspartiet søger et eneste sted om at få lov til at give oplysning om de 10 mio. kr., som socialministeren søger, at der ville blive bevilget så meget som en 25 øre til at give den saglige oplysning, som det strutter med fra Den Danske Forening, fra fremskridtsfolk og fra forskellige kilder, men bare bliver mødt med en mur af tavshed?

Når man spørger: Er det ikke rigtigt med de 13 mia. kr.? Er det ikke rigtigt med de 150.000 muslimer i Danmark osv., som vi kan dokumentere og specificere hele vejen igennem? Intet svar overhovedet! Vi specificerer det post for post, hvad enten der er tale om mennesketal eller andet. Er det ikke rigtigt, at senest i år 2039 er muslimerne i flertal i Danmark, hvis man fortsætter den udvikling, vi har i øjeblikket? Det er ren og skær talberegninger, men ikke så meget som ét svar på alle de uendelig mange saglige oplysninger, der gives.

På samme måde, når fru Kirsten Lee taler om, at det er efter anbefaling fra flygtningekommissæren, at vi skal give Indien præference til at sende deres flygtninge hjem til Sri Lanka, men ikke sende nogen hjem fra Danmark. Jamen hvornår er vi begyndt at lytte til, hvad BUPL anbefaler med hensyn til, hvordan man skal drive vore børnehaver? Det er jo bare en interesseorganisation, der kommer og siger, at vi skal disponere på den måde. Det kan ikke være rigtigt, at det danske Folketing i den grad skal være følgagtig over for disse mindretalsfolk, som bliver ved og bliver ved at skribe op om mere og mere til sig selv.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Vi må nok fortsætte en ganske kort stund med de korte bemærkninger, men jeg vil henstille, at man holder sig tættere til beslutningsforslaget, end det har været tilfældet i adskillige af indlæggene.

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Apropos saglighed vil jeg gerne komme med nogle kontante oplysninger eller i hvert fald nogle bemærkninger. Jeg mener ikke, at den flygtningelov, der nu administreres efter, er flygtningeloven fra 1983. Den er strammet væsentligt op siden. Folketingets Indfødsretsudvalg er ikke noget gummistempel. Der er adskillige, som søger, som ikke får indfødsret. Jeg vil også stadig væk, uanset om det er sagt i Nordisk Råd eller ej – dér er jo ikke tolke – hævde, at indfødsret og opholdstilladelse ikke er det samme, hr. Poulsaard.

Da vi alligevel er ved indfødsretten, vil jeg godt spørge, hvor sagligt og hvor anstændigt det er, at medlemmer af Fremskridtspartiets folketingsgruppe udbreder den opfattelse i befolkningen, at der findes mennesker, som vi har givet dansk indfødsret, der er straffet for mord. Det synes jeg er i højeste grad uanstændigt, og det er ikke Folketinget værdigt, at folketingsmedlemmer skal udbrede den slags.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Finansudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 245:

Forslag til lov om ændring af forskellige skattelove. (Anparter).

Af skatteministeren (Fogh Rasmussen).